

Del Sector

BIGUES

L'ANDREU

N'he coneguts molts; al que no vaig tenir temps en conèixer va ser el capellà que em va batejar.

Del que vaig a parlar, era un xicot de casa fins que de cop i volta les enfilà en llençar-se al «ruedo». Assajava caramelles, ball de gitanes, i fins i tot feia de director d'escena... quasi res.

Li deien l'Andreu del Porxo, no se per quins motius. Sembla que no tenia un pel de tonto: amb poc més d'un any va conèixer el «panyo» i va fer «mutis per el foro».

D'un individu nascut i crescut en el poble sens més instrucció que la rebuda, llavors, en l'Escola Nacional, poc se'n podia esperar, i de moment el deixaren fer, però a mesura que anava assolint èxit sobre èxit es va produir certa alarma dins el cercle dels que no fan ni deixen fer, i se'ls anaren refredant els peus, fins que de cop i volta varen dir: prou. I tot semblant volguer ajudar-lo, li imposaren un assessor que poc necessitava. L'Andreu es donà per entès i va plegar.

L'assessor també. Els peus es tornaren a posar fets un «torró» al preu de mortificar a grans i xics, doncs poques famílies hi havia que no prenguessin part en les diferents diversions, les quals no estaven tancades a ningú.

Recordo, com si fos ara, que en el temps de Carnestoltes, les mares, dia si i l'altre també, es veien passar totes «quillades» camí de la parada on les esperava l'autocar, per poder acompanyar a les seves nenes i noies; bona excusa

per poder anar a lluir trajos de bon preu, les arracades de núvia i, per què no, també el «garbo». Quan l'Andreu plegà, les mamàs també. I les noies, lògicament, començaren a sortir soles. Fins la fruita quan més es vigila és quan madura.

Des de llavors han passat molts anys...

L'Andreu marcà el fi d'una època, els del fred als peus el començament d'una altra. Des de llavors no s'ha fet res de bo.

Ara fa un parell d'anys, a iniciativa del mossèn, segons sembla, el Bisbat va cedir graciosament l'hort del rector, l'hort de la parròquia del poble, a fi d'organitzar un club recreatiu i esportiu. De moment la iniciativa va tenir poca acceptació entre la població, pel que es va recórrer als senyors estiuejants, i així s'ha lograt que s'hagi despertat l'interès de més de quatre, i que s'hagi pogut construir una piscina. Els lectors de «Ronsana» pogueren assabentar-se al seu dia de la inauguració de la mateixa. Tot és començar, però serà difícil, en els temps que corren, aixecar parets.

Els socis, si és que poden, tindran de convertir-se en accionistes, amb el que podran demostrar les seves bones intencions, però poca cosa més, perquè el jovent, encarrilat com està en això de les «discoteques», poc agrairan el que aquí es pugui fer, sempre i quant no es tingui de viure una nova post-guerra... o que sorgeixi un nou Andreu.

M. Mas F.

Ferretería

Menaje

P O M A

Le ofrece sus servicios, y pone a su disposición un extenso y variado surtido de todo lo referente a Ferrería y Menaje.

Transportes

CON GRUA Y VOLQUETE

Ctra. de San Feliu (El Rieral) - Teléfono 24

SANTA EULALIA DE RONSANA